

Det er på denne baggrund, at VS, SF og DKP bl. a. med dette forslag vil rette søgelyset mod dyrtidsrøveriet for at understrege den helt centrale placering, kampen for automatisk dyrtidsregulering har netop nu.

Virksomheden på beskæftigelsen.

Den købekraftsbevarelse, som følger af en normal udbetaling af dyrtidsportionerne, vil sammen med det reducerede behov for finanspolitisk stramning medføre en forøgelse af beskæftigelsen på 10-30.000 helårsbeskæftigede, kulminerende i 1978-79, hvor virkningerne for kasseunderskuddet er størst.

Denne positive beskæftigelseseffekt skal i princippet modregnes med en negativ effekt affødt af det højere lønniveau. Denne effekt er imidlertid højst tvivlsom. Forslagsstillerne finder ikke, at der er solid baggrund for at anslå nogen sådan

effekt, hverken på kort eller langt sigt. Alt i alt må forslaget således skønnes i sig selv at medføre en varig merbeskæftigelse, begrundet i større købekraft, på 10-15.000 helårsbeskæftigede.

Afsluttende bemærkninger.

Hensynet til beskæftigelsen såvel som hensynet til statens kasseunderskud taler klart for, at lovindgrebet om nedbrydning af den automatiske dyrtidsregulering og indefrysning af dyrtidsportioner i ATP ophæves, og at forfaldne dyrtidsportioner på normal vis udredes af arbejdsgiverne direkte til lønmodtagerne.

En fastholdelse af indgrebet mod dyrtidsreguleringen vil være en klar tilkendegivelse af, at man insisterer på milliardtilskud til kapitalen i fuld bevidsthed om, at de forværrer både kasseunderskuddet og arbejdsløsheden.